

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124209908
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124209908.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a JUDr. Romana Lajoša v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Martina Barnová, so sídlom Námestie SNP 538/16, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: XXX.E., F., G. G. H. I. X, XXX XX E., J.: XX XXX XXX, právne zastúpenému: SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/177/2024-61 zo dňa 31.03.2025, jednomyseľne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX L. H. XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov a zároveň vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v petite žaloby.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (3) Poplatky súvisiace s poskytnutým Úverom, v znení:

„S poskytnutým úverom súvisia nasledovné poplatky:

1. upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 EUR

2. upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (4) Záverečné ustanovenia, bod 4.3, v znení:

„Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek Účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí. Zmluvné strany sa dohodli, že ako prejav započítania postačuje doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmý deň a rozsah započítania.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (4) Záverečné ustanovenia, bod 4.8, v znení:

„Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (4) Záverečné ustanovenia, bod 4.13, v znení:

„Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“.

3. Vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 4 a 5, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/64 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnému ku dňu 06.08.2015 (ďalej len „ZoSÚ“), § 137 písm. d), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX. S argumentáciou žalobkyne, že v zmluve absentuje druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, s touto sa súd prvej inštancie nestotožnil, keďže druh úveru je terminologický označený priamo v záhlaví zmluvy o úvere ako H. D. podľa názvu bankového produktu žalovaného. Navyše, v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. v článku 2., bod 2.2. je jasne deklarovaný druh spotrebiteľského úveru, a to úver. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal argumentáciou žalobkyne o absencii doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, s čím sa rovnako nestotožnil. V zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. v článku 2., bod 2.2. je jasne uvedený počet mesačných splátok 96, dátum konečnej splatnosti úveru 20.08.2023, dátum prvej platby do 20.09.2015. Vo vzťahu k námietke nesprávneho výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, kde žalobkyňa súdu predložila internetovú kalkulačku, kde podľa jej názoru prepočet ročnej percentuálnej miery nákladov je vo výške 24,21%, súd prvej inštancie koštatoval, že toto tvrdenie žalobkyne nemal za preukázané, keďže ako dôkaz predložila iba výpočet internetovej kalkulačky zverejnenej na internete, ktorá však môže slúžiť len ako pomôcka na výpočet, aká približná výška RPMN by mala byť. Konkrétny výpočet vychádza zo vzorca, ktorý je stanovený v prílohe k ZoSÚ, pričom súd uvádza, že sa jedná o veľmi komplikovaný matematický výpočet, a preto za účelom zistenia správnej výšky RPMN by súd musel doplniť dokazovanie v zmysle návrhu žalovaného a vyžiadať si odborné vyjadrenie NBS. Z uvedených dôvodov sa s touto argumentáciou žalobkyne v celom rozsahu nestotožnil. Pokiaľ ide o absenciu celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, s čím žalobkyňa spájala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, aj túto námietku súd prvej inštancie posúdil ako nedôvodnú. Poukázal na článok 2., bod 2.2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere H. D., kde je uvedená celková čiastka úveru 1.908,41 eur. Pokiaľ žalobca namieta nesprávnosť celkovej čiastky úveru, to nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch tak, ako je to v prípade nesprávneho údaju o RPMN určeného v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na daný spotrebiteľský úver, žalobkyňa mala za to, že v zmluve má byť uvedený údaj pri úveroch do 1.500,- EUR od piatich do desiatich rokov by táto priemerná hodnota RPMN mala byť vo výške 20,15%, s čím sa súd prvej inštancie taktiež nestotožnil. Poukázal na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrťrok roka 2015, kde je priemerná RPMN pri obdobných produktoch nad 5 do 10 rokov 11,53% ročne, tak ako je zakotvená v článku 2., bod 2.2. zmluvy, z ktorých bolo potrebné vychádzať. Stotožnil sa s argumentáciou žalobkyne ohľadom absencie predpokladov použitých na výpočet RPMN, čo je obligatórna náležitosť zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C – 677/23. Pre absenciu tejto náležitosti daný úver v zmysle § 11 ods. 1

písm. b) ZoSÚ posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, a preto tomuto žalobnému petitu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

5. K určeniu neprijateľných zmluvných podmienok uviedol, že v prípade zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (3) Poplatky súvisiace s poskytnutým Úverom, v znení: „S poskytnutým úverom súvisia nasledovné poplatky: 1. upomienka pri omeškaní splátky: 10,00 EUR, 2. upomienka pri omeškaní splátky: 25,00 EUR, ide o poplatky za upomienky, ktoré predstavujú skrytú zmluvnú pokutu za omeškanie spotrebiteľa s úhradou záväzku. Upomienka nemôže mať sankčný charakter, jej zmyslom je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Účelom nemôže byť získanie majetkového prospechu vo forme finančnej sankcie voči spotrebiteľovi, ktorá by prinášala majetkový prospech dodávateľovi. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyžaduje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Navyše, poplatok je nepochybne vyšší ako reálne náklady dodávateľa spojené so zaslaním upomienky. Zároveň poukázal na skutočnosť, že tieto upomienky boli už niekoľkými súdmi vyhlásené za neprijateľné.

6. K zmluvnej podmienke uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (4) Záverečné ustanovenia, bod 4.3, v znení: „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítavať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokolvek Účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí. Zmluvné strany sa dohodli, že ako prejav započítania postačuje doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmý deň a rozsah započítania.“ Poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/74/2022 z 28.11.2022, potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024. Súd prvej inštancie ustálil, že táto zmluvná podmienka poskytuje žalovanému možnosť započítavať pohľadávky žalovaného bez jeho výslovnej notifikácie, odporuje právnej úprave zakotvenej v § 580 Občianskeho zákonníka vyžadujúcej právny úkon smerujúci k započítaniu voči druhému účastníkovi právneho vzťahu, ktorým nemôže byť časovým odstupom doručený výpis z účtu, z ktorého by bol spotrebiteľ nútený takéto započítanie dešifrovať.

7. K zmluvnej podmienke uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (4) Záverečné ustanovenia, bod 4.8, v znení: „Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“ Uviedol, že o neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom 29Csp/74/2022 zo dňa 24.10.2022, rozsudkom 18Csp/75/2024 zo dňa 18.11.2024, rozsudkom 34Csp/44/2024 zo dňa 24.10.2024, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, ktorým bol v tejto časti potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov 9Csp/128/2023 zo dňa 26.02.2024. V tomto zmluvnom ustanovení absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, z ktorého by bolo zjavné aj z perspektívy pre priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená minimálne s odkazom na § 35 ods. 4 zákona o bankách, ktorý to upravuje.

8. K zmluvnej podmienke uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere H. D. K. XXXXXXXXXXXX, L. H. XX.XX.XXXX, v časti (4) Záverečné ustanovenia, bod 4.13, v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ uviedol, že podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Sporné zmluvné ustanovenie však poskytuje dodávateľovi možnosť započítavať platby spotrebiteľa na iný účel než istinu a to bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa, a preto je nepochybné, že táto zmluvná podmienka zakladá nevyvážený vzťah medzi stranami, keďže dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Vzťah

sa v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Nepochybne má spotrebiteľ vždy prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny a až potom na príslušenstve. Pri nezaplatení istiny totiž musí platiť úroky z omeškania, veriteľ môže od zmluvy odstúpiť, úver predčasne zosplatiť a má na to aj ďalšie rôzne inštitúty. Zároveň poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 6CoCsp/16/2024 z 19.09.2024, sp. zn. 5CoCsp/46/2020, sp. zn. 22CoCsp/11/2022 z 31.05.2022.

9. Vo vzťahu k požiadavke žalovaného, aby súd posúdil konanie žalobcu cez prizmu dobrých mravov a či je súladné s dobrými mravmi, súd prvej inštancie uviedol, že to bol práve žalovaný, ktorý ako veľký bankový korporát vytvoril a predložil na podpis žalobkyni ako dlžníčke zmluvu, ktorá neobsahovala obligatórnu náležitosť vo forme predpokladov použitých na výpočet RPMN a rovnako jej predložil zmluvné dojednania, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Ako spotrebiteľka sa cestou príslušnej právnej zástupkyne tak domáha svojich práv, a preto nevzhladol rozpor s dobrými mravmi v jej konaní. Na základe vyššie uvedených dôvodov žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že úspešnej žalobkyni priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný namietajúc porušenie práva na spravodlivý proces, nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie. Vyjadril sa k okolnostiam uzavretia Zmluvy (od podania po akceptáciu Zmluvy), jednotlivým náležitostiam Zmluvy a zmluvným podmienkam, ktoré súd prvej inštancie posúdil ako neprijateľné. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa úver uhradila predčasne, iba 18 dní po uzavretí Zmluvy s tým, že reálne zaplatila len sumu 1.009,81 EUR, t. j. o 898,60 EUR menej než mala, pokiaľ by úver splácala počas celého dohodnutého obdobia. O to viac je pre žalovaného nepochopiteľné, že žalobkyňa podala voči nemu žalobu po 9-tich rokoch od zániku dlhu splnením. Takéto konanie žalobkyne považuje za špekulatívne a šikanózne, keďže motív (cieľ) žaloby je podľa jeho názoru „do očí bijúci“, o to viac, že žalobkyňa je zastúpená advokátom, ktorý sa ani len nepokúsil o mimosúdne riešenie sporu. Konanie žalobkyne považuje za rozporné s dobrými mravmi v spojení so šikanóznym výkonom práva, k čomu navrhol vykonať dôkaz, a to vylúčiť žalobkyne, avšak súd prvej inštancie na tento návrh žalovaného neprihliadal a vec meritórne rozhodol na prvom pojednávaní (31.03.2025) bez vypočutia žalobkyne. Vykonanie tohto dôkazu žalovaný považuje za kľúčový. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje zmienka o tom, prečo súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal a procesne ho zamietol. Za inú vadu konania označil rezignovanie na náležité zistenie skutkového stavu a komplexné právne posúdenie veci (opomenutie aplikácie § 7 ods. 24 ZoSÚ) ako aj odignorovanie zásadných právnych otázok, ktoré žalovaný formuloval vo svojom vyjadrení a od ktorých podľa žalovaného závisí vyriešenie (nielen) tohto sporu.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Trvá na tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkov, k čomu sa podrobne vyjadrila. V tejto súvislosti poukázala na aktuálnu aplikačnú prax najvyššieho odvolacieho súdu. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam uviedla, že súd je o nich povinný rozhodnúť, aj keď ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná a aj keď nie je používaná. Odkázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 124/2020-21 zo dňa 15.04.2020 ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024. Napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, a preto ho navrhuje potvrdiť.

13. K vyjadreniu žalobkyne zaslal repliku žalovaný. Poukázal na pretrvávajúcu opodstatnenosť podaného odvolania. Ďalej sa vyjadril k tvrdeniam žalobkyne ohľadom absencie predpokladov použitých na výpočet RPMN, namietaným zmluvným podmienkam, námietke premlčania a „oneskorenému“ podaniu žaloby. V ostatnom zotrval na svojich odvolacích námietkach a návrhoch.

14. Odvolacia duplika v súdom stanovenej lehote a ani do skončenia odvolacieho konania odvolaciemu súdu zaslaná nebola.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a zistil, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku alebo jeho zmenu (§ 387 ods. 1, § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nevykonaním navrhovaných dôkazov, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

17. K odvolacej námietke, že rozsudok trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. b), pričom je nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku, ktoré sú presne uvedené v ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z tohto ustanovenia sa dá vyvodiť aj záväzná logická štruktúra odôvodnenia. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom možno konštatovať, že pokiaľ ide o žalobu o určenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, súd prvej inštancie v tejto časti vydal rozhodnutie, ktoré spĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V prvom rade sa súd prvej inštancie riadne zaoberal tým, čoho sa strana žalobkyne domáhala, aké skutočnosti tvrdila, a aké dôkazné prostriedky označila, riadne sa zaoberal vyjadreniami žalovanej strany a prostriedkami jej procesnej obrany a taktiež komplexne posúdil čiastkové skutkové tvrdenia strán a tieto aj riadne vyhodnotil. V odôvodnení taktiež uviedol, ktoré z rozhodných skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Odvolací súd v tomto poukazuje na skutočnosť, že do odôvodnenia súdu prvej inštancie je potrebné zahrnúť iba rozhodné skutkové okolnosti tak, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie sa taktiež v odôvodnení zaoberal vyhodnotením dôkaznej situácie a obsahom predmetného rozhodnutia je aj riadne hodnotenie dôkazov, ako aj riadne opísanie úvahy súdu prvej inštancie pri ich hodnotení. Aj táto časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má logickú postupnosť. Taktiež možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má riadne uvedené právne posúdenie veci, pričom pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie odcitoval právne normy a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlil, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem. Uvedené sa však týka výhradne tej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie zaoberal žalobou v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Vo vzťahu k dôkazu, ktorého vykonanie navrhoval žalovaný, t. j. výsluch žalobkyne, súd prvej inštancie neposkytol žiadnu odpoveď, prečo tento dôkaz nepovažoval za potrebné vykonať. Žalovaný už vo vyjadrení k podanej žalobe a opakovane aj v duplike navrhoval vykonať dokazovanie výsluchom žalobkyne. Vykonanie tohto dôkazu považoval za krucálne vo vzťahu k samotnému predmetu konania ako aj vo vzťahu k jeho nosnej argumentácii o šikanóznom výkone práva žalobkyňou, ktoré považuje aj za rozporné s dobrými mravmi. Keďže prvoinštančný súd žalovaným navrhovaný dôkaz nevykonal a v odôvodnení rozhodnutia žalovanému nedal žiadnu odpoveď na tento svoj procesný postup, tento nedostatok v konečnom dôsledku napadnutý rozsudok činí nepreskúmateľným.

18. K námietke nestotožnenia sa strany sporu s nevykonaním navrhnutého dôkazu (výsluchu žalobkyne) podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP odvolací súd uvádza nasledovné. Ak všeobecný súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú, medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Znamená to vo svojich dôsledkoch aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 168/2019 z 21. novembra 2019, zdroj: ustavnysud.sk; uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 29/2019).

19. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz bez

relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/107/2019, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najpravo.sk).

20. K tomu odvolací súd uvádza, že vo všeobecnej rovine do kategórie procesných vád s ústavnoprávnymi dôsledkami možno zahrnúť aj problematiku tzv. „opomenutých dôkazov“, ktorá v zásade zahŕňa aj takú procesnú situáciu, keď niektorá zo strán sporu navrhne vykonanie dôkazného prostriedku, ktorý je zamietnutý bez vecného zdôvodnenia obsiahnutého v odôvodnení konečného rozhodnutia a zodpovedajúceho povahy a závažnosti veci, prípadne je celkom opomenutý.

21. V súvislosti s touto námietkou žalovaného odvolací súd potom považuje za rozhodujúce, že vykonanie tohto dôkazného prostriedku je z pohľadu meritórneho skutkového a právneho kontextu veci významné. Žalovaný nie len tvrdil, ale aj preukázal, ako opomenutie zaobstarania a vykonania tohto dôkazného prostriedku mohlo ovplyvniť jeho prípadný procesný úspech v spore z pohľadu kľúčovej argumentácie súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa tak dopustil eklektického a neopodstatneného výberu dôkazov, ktoré smerovali k jednostranným záverom.

22. Z uvedeného vyplýva, že s tvrdením žalovaného v odvolaní voči rozsudku súdu prvej v časti porušenia jeho práva na spravodlivý proces v dôsledku pre spor navrhnutých a nevykonaných relevantných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností pre správne rozhodnutie a s tým súvisiaceho nesprávneho právneho posúdenia veci možno súhlasiť.

23. Náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžaduje takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania).

24. Za daných okolností odvolaciemu súdu neostávalo iné ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

26. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách a z dôvodov vyššie uvedených odvolacím súdom, vrátane doplnenia dokazovania výsluchom žalobkyne, tento výsluch bude súd prvej inštancie povinný vykonať. V tomto ohľadne odvolací súd uvádza, že udelením tejto inštrukcie pre súd prvej inštancie nedochádza k porušeniu princípu kontradiktórnosti, keďže návrh na výsluch bol stranou sporu riadne prednesený už v prvostupňovom konaní a zároveň bol stranou aj riadne odôvodnený - k akým tvrdeným skutočnostiam má byť vykonaný- konanie žalobkyne považuje strana za špekulatívne až šikanózne. V nadväznosti na skutočnosti, ktoré vyplynú z výsluchu žalobkyne bude úlohou súdu prvej inštancie dôsledne posúdiť procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že zo strany žalobkyne sa jedná o špekulatívny až šikanózny výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

27. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).